

שיחת השבוע

ערב שבת-קודש
פרשת תרומה

895 הגיליון השבועי לכל יהודי

ה' באדר התשס"ד
(27.2.04)

יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד — המרכז ת"ד 14 כפר חב"ד 72915, טל' 03-9607588 • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

הרצחת וגם תבעת?

הדרך היחידה לעמוד מול אומות-העולם היא על-ידי התנהגות של "עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב". להפסיק לרצות את העולם, לחדול מלהתאמץ למצוא חן בעיניו

מ שום-מה היה נדמה לנו כי מעמדים כאלה אינם קיימים עוד. חשבנו כי חלפו הימים שיהודים עמדו למשפטים מופרכים מיסודם, שהשקר והצביעות שולטים בהם. האמנו כי אירועים כאלה קרו רק בימי-הביניים האפלים או במשטרים אנטישמיים חשוכים.

והנה, כאילו לחץ מישהו על מתג ההפעלה של מכשיר וידאו עתיק-יומין, ופתאום אנחנו רואים בצבעים חיים את המראות המצמררים מהסיפורים ההם. ככה בדיוק התנהל משפט בייליס. כך נראה חבר השופטים בעלילות-הדם הידועות לשמצה. כך עמדו הרוצחים והמעלילים על דוכן התובעים, פרצופם משוח בשמן-זית של צדקנות וצביעות, ומולם, על ספסל הנאשמים, יהודים אומללים, נרדפים ונדכאים, המוצגים כתמצית הרוע והשטניות.

משפט מופרך מיסודו

מוח של אדם הגון וישר אינו יכול לתפוס את גדל השקר והצביעות שמוצא את ביטויו במשפט שנפתח השבוע בהאג. שלוש שנים משתוללת בקרבנו כנופיית חיות-אדם; משלחת מתאבדים לפוצץ אנשים, נשים ותינוקות; קורעת לגזרים אוטובוסים שבהם נוסעים ילדים ללימודיהם; זורעת מוות בכבישים; גודעת באכזריות את חייהן של משפחות שלמות; מפרה ברגל גסה את כל ההסכמים הבין-לאומיים, שעליהם חתמה בטקסים חגיגיים בבימות המכובדות ביותר בעולם.

במקום שכל הכנופיה הזאת תשב על ספסל הנאשמים ותיתן דין-וחשבון על מעשי הטרור והרצח ועל ביצוע פשעים מזויעים על-פי כל אמת-מידה בין-לאומית — מופיעים המרצחים כתובעים ומעזים להאשים אותנו, הקרבנות, על שהקמנו גדר שתקשה עליהם לבצע את מעשי הרצח וההרג. האם אפשר להבין את הסיטואציה המעוותת והחולנית הזאת? האם אפשר לקלוט איך העולם הנאור מאפשר לקיים משפט מופרך כל-כך וחולני כל-כך?

איך לזה תשובה הגיונית, כשם שאי-אפשר

להבין את משפטי עלילות-הדם והרעלת הברורות. יש רק פסוק עתיק שמסביר את פשר ההתנהלות הזאת — "הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב". אין אנחנו עם ככל העמים, ואל לנו לצפות שהעולם יתייחס כלפינו באמות-מידה מקובלות של צדק והוגנות. יש משהו בקיום היהודי שחורג מכללי-המשחק הבין-לאומיים המקובלים, משהו הגורם לכך שתמיד מתייחסים אלינו בדרך שונה.

להפגין 'גאון יעקב'

כל זה קורה דווקא לאחר שממשלות ישראל התאמצו כל-כך לרצות את העולם ולמצוא חן בעיניו. בקמפ-דייוויד, לפני שלוש שנים וחצי, הסכימה ישראל למעשה לנסיגה מכל השטחים שוחררו במלחמת ששת-הימים (תוך מתן שטחים חליפיים במקום גושי ההתיישבות). מי שסירב היה הצד הערבי, והוא שפתח שמתקפת טרור מפלצתית כל-כך. אבל מי יושב על ספסל הנאשמים? אנחנו, כמובן.

יהודים רבים מתקשים להבין את כללי-המשחק הללו. נדמה להם כי אם יהיו 'נחמדים' כלפי העולם, יגלה העולם הבנה כלפיהם. ראש-הממשלה בגין האמין כי אם יוותר על כל סיני, יציל את יהודה ושומרון. ראש-הממשלה הנוכחי סבור שעקירת היישובים בחבל עזה תיצור סביבה בין-לאומית שתאפשר להשאיר את גושי ההתיישבות הגדולים בידנו. זו טעות אוממלה, כי התוצאות ממהלכים כאלה הפוכות לחלוטין.

הדרך היחידה לעמוד מול אומות-העולם היא על-ידי התנהגות של "עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב". להפסיק לרצות את העולם, לחדול מלהתאמץ למצוא חן בעיניו. מובן שאין צורך להתגרות בגויים, אבל בכל הקשור לצורכי הקיום היהודי ולבעלותו המלאה על ארצו ומולדתו, חייבים להיאמר דברים ברורים, בוטחים וחד-משמעיים.

כשיהודי מפגין 'גאון יעקב' הוא זוכה להערכת הסביבה הלא-יהודית. אם הוא מנסה להתחנף אל הגויים ולרצותם — ימצא את עצמו בהאג.

יש חדש

שליחות בהאג

היהודים מישראל ומרחבי העולם, שהגיעו השבוע להאג, מצאו שם כתובת בדמות שליח חב"ד, הרב שמואל כצמן, שנעזר בחסידי חב"ד נוספים שהגיעו להאג בימים האלה. הם עוסקים בהכנסת-אורחים, בהכנת כריכי מזון כשר בעבור המפגינים, וכמובן בהנחת תפילין המונית מול בית-המשפט.

שמחת פורים

צעירי-חב"ד נערכים לפעילות ענפה בימי הפורים, שבהם יביאו את שמחת החג ומצוותיו לאנשי כוחות הביטחון, לאלמנות צה"ל, לחולים, לקשישים, לעולים חדשים, לאסירים בבתי-כלא וכו'. הם יזכו את המוני בית-ישראל בקריאת המגילה ובקיום מצוות משלוח-מנות ומתנות לאביונים. פעילי חב"ד מבקרים בבתי-ספר רבים ברחבי הארץ ומנחילים לילדים את תודעת הפורים ומצוותיו. צעירי-חב"ד הפיקו עלוני הסברה צבעוניים לחג, למבוגרים ולילדים. האגף לקליטת העלייה הפיק עלון הסברה מרהיב בשפה הרוסית.

עידוד נפגעי הטרור

במהלך יום הפורים יבקרו צעירי-חב"ד בבתי כלאיים משפחות שנפגעו בגל הטרור הנוכחי, יעניקו לכל משפחה משלוח-מנות מהודד ויביאו מסר של עידוד וחיוק. פעילות זו היא חלק מהעשייה השוטפת של המחלקה לטיפול בנפגעי הטרור, המושיטה יד עוזרת ותומכת למשפחות הנפגעות גם לאחר ששכנו הדי הפיגוע עצמו.

המה בשוואיהם

המפיק החרדי יהודה גרובייס מגיש סרט חדש ומפתיע — חטיפת אייכמן (פרק א). שחזור המבצע הנועז של חטיפת הפושע הנאצי והבאתו למשפט בישראל. טל' 03-704120-7001.

זמני השבוע

ירושלים ת"א חיפה באר-שבע אילת ניו-יורק

כניסת השבת	4:59	5:14	5:04	5:17	5:15	5:26
צאת השבת	6:12	6:14	6:13	6:16	6:16	6:25

פקס: 03-9606169

אינטרנט: www.chabad.org.il

דואר אלקטרוני: chabad@chabad.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

להפוך את הישטות לישטות דקדושה

המשמעות המעשית של הדברים: מי שיושבים באהלה של תורה, כמו תלמידי-ישיבות או מי שעוסקים בתורה בלבד – אל להם להסתפק בזמנים הקבועים שנקבעו ללימוד התורה, אלא הם נדרשים לפרוץ את מסגרות הזמן הקבועות, בבחינת 'שטות דקדושה', למעלה מהזמנים הקבועים.

צדקה בלי מגבלות

בעלי-עסק, שעיקר עבודתם את ה' בקיום המצוות ובמתן צדקה – עליהם לפרוץ את הגדרים הקבועים של שיעורי הצדקה. גם אם הם כבר מקיימים את מצוות הצדקה בהידור, צדקה מן המובחר, בכל-זאת עליהם לחרוג מהמגבלות הללו, ולתת צדקה באופן של 'שטות דקדושה', בבחינת "כל אשר לאיש ייתן בעד נפשו".

פריצת המסגרות והמגבלות תביא את ביאת המשיח, שאף הוא מכונה 'פורץ', ונזכה ל"יעלה הפורץ לפנינו", בקרוב ממש.

(לקוטי שיחות כרך א, עמ' 166)

המוסכמות הרגילות והמקובלות, ומתעלה לדרגה רוחנית גבוהה, החורגת מקו השכל וההיגיון הרגיל. הוא אינו מסתפק בעבודת ה' המתחייבת על-ידי השכל, אלא פועל מתוך דבקות בקב"ה שלמעלה מההיגיון ומהמקובל.

משקל-נגד

זוה עניינו של המשכן – להפוך את ה'שטות' של העולם הזה הגשמי ל'שטות דקדושה'. אי-אפשר להסתפק בדרך הממוצעת, דרך השכל וההיגיון. ייתכן שאם לא הייתה בעולמנו מציאות של 'שטות' רגילה, היה אפשר להסתפק בדרך הממוצעת, אולם מכיוון שקיימת בעולם מציאות של חטא, שעניינה שטות כפשוטה, הכרח להשתמש ב'שטות דקדושה', כמשקל-נגד.

כך קובע הרמב"ם, שבדרך-כלל צריכים לנקוט את דרך המיצוע, אולם אם משהו סטה מהדרך ונטה יותר מדיי לאחד הצדדים, לא די לו לשוב לדרך המיצוע, אלא הוא נדרש לתקן את הסטייה על-ידי מעבר לקצה השני.

ת כותלי המשכן נצטווה משה רבנו לבנות מ"עצי שיטים", כמו שנאמר בפרשתנו: "ועשית את הקרשים למשכן עצי שיטים עומדים". המילה "שיטים" קשורה גם-כן לשורש 'שטות' (כפי שחז"ל קושרים את המקום 'שיטים' עם 'שטות'), ומכאן אנו למדים שהקמת המשכן על-ידי 'עצי שיטים' יש בה כוונה להפוך את ה'שטות'.

מהי שטות? – זו סטייה מהדרך הישרה. יש דרך אמצעית, דרך השכל וההיגיון, והסטייה ממנה נקראת שטות.

חריגה למעלה

אולם יש שני סוגים של שטות: יש שטות במובן המקובל, שעניינה סטייה אל מתחת לקו האמצע, ירידה למטה מהשכל; ויש 'שטות דקדושה', שאף היא בבחינת סטייה מהדרך השכלית הרגילה והמקובלת, אולם כאן החריגה היא למעלה מקו האמצע.

'שטות דקדושה' פירושה, שהאדם שובר את

מן המעייץ

נושא השבוע: גמילות-חסדים

יותר מצדקה

תנו רבנן: בשלושה דברים גדולה גמילות-חסדים יותר מן הצדקה – צדקה בממונו, גמילות-חסדים בין בממונו בין בגופו; צדקה לעניים, גמילות-חסדים בין לעניים בין לעשירים; צדקה לחיים, גמילות-חסדים בין לחיים בין למתים.

(סוכה מט, ב)

חסד עם כבוד

גמילות-חסדים גדולה מצדקה גם בכך שהעני הוא "עמך", הוא יכול להוסיף ולהיות עמך כשווה עם שווה, שכן בהלוואה אין המקבל רואה עצמו מושפל ומבוזבז.

(ספר הדרוש)

תחילה וסוף

דרש רב שמלאי: תורה תחילתה גמילות-חסדים וסופה גמילות-חסדים. תחילתה גמילות-חסדים, שנאמר (בראשית ג, כג) "ויעש ה' אלוקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם"; וסופה גמילות-חסדים, שנאמר (דברים לד, ו) "ויקבור אותו בניא".

(סוטה יד, א)

השם הנכון

רבנו הזקן בעל התניא הקפיד שכל עזרה ותמיכה שנותנים איש לרעהו לא תיקרא 'צדקה' אלא 'הלוואה' או 'גמילות-חסד'. כאשר הייתה מתקבלת איגרת-קודש ממנו על מגבית כלשהי, היו החסידים רגילים לומר: צריכים לתת הלוואה, לדאוג לגמילות-חסד וכדומה.

(אגרות-קודש)

ייתנו – יהיה להם

הרבי מהר"ש מליובאוויטש הורה לחסיד אחד לייסד קרן גמילות-חסדים, וכי כל אחד מהחסידים הצעירים בעיר ישקיע בקרן חצי מכספי הנדוניה שקיבל בחתונתו. אמר החסיד: "לא אוכל לשכנעם בזאת". השיבו הרבי: "אמור להם שכאשר נותנים, לא משלהם הם נותנים, ואם לא ייתנו – לא יהיה להם".

שערי ההיכלות נפתחים

הנותן גמילות-חסד לאיש ישראל בלב שלם בלי שום פנייה, והעושה טובה לישראל באהבה, כציווי "ואהבת לרעך כמוך", שערי ההיכלות למעלה פתוחים לפניו.

(אדמו"ר הזקן)

אמרת השבוע

גם הוא ב"נותני צדקה"

רבי מאיר שפירא מלובלין הלך לקבץ כספים בעבור ישיבתו, ישיבת 'חכמי לובלין'. הוא הגיע ליהודי שנתרחק מאורח-חיים יהודי, והלה הגיב בכעס: "לא אתן פרוטה ואשתדל שגם חברי וידידי לא ייתנו פרוטה". להפתעתו, הודה לו רבי מאיר בחום.

תמה הלה לפשר דברי התורה הללו. הסביר רבי מאיר: "המשנה מונה 'ארבע מידות בנותני צדקה', ואחד מהם הוא מי שמירתו היא – 'לא ייתן ולא ייתנו אחרים'. נשאלת השאלה, מה טיפוס כזה עושה בין 'נותני צדקה'? אלא התשובה היא, שמי שאומר בגלוי שלא ייתן וידאג שאחרים לא ייתנו, עדיף ממי שמטפח אשליות כאילו הוא ייתן, ולבסוף מתברר שידו קפוצה ואין ברעתו לתת פרוטה. הראשון לפחות לא מבזבז לריק את זמנו של גובה הצדקה..."

אבות הושיעו בנים

שליחי היישוב היהודי בירושלים הגיעו אל אחיהם, בני הקהילה הספרדית אשר בחברון ובפיהם בקשה דחופה – היישוב זקוק לסיוע במצוות פדיון שבויים. יהודי חברון גילו בתחילה היענות וביקשו לשמוע במה מדובר בדיוק, אולם כששמעו את הסכום שנקבו שליחי-המצווה מירושלים – הביטו זה בזה בעיניים תמותות.

"חמשת-אלפים לירות", אמרו השליחים, "זה הסכום שהטילו עלינו חכמי ירושלים לגייס מכס, אף לא לידה אחת פחות".

קהילת חברון לא הייתה עשירה וגם לה היו צורכי צדקה משלה. "עניי עירנו קודמים!", טענו תושבי המקום, "ואין באפשרותנו לתת סכום גדול כזה". מכיוון שכן, עזבו השליחים את חברון ריקם.

זמן קצר לאחר מכן התמנה פחה חדש לחברון מטעם הממשלה הטורקית ששלטה אז בארץ-ישראל. עם מינוי הטיל הפחה על יהודי עירו גזרות שונות ומכבידות. הגדיל לעשות, כאשר יום אחד זימן אליו את ראשי הקהילה והודיע להם כי דורש הוא מיהודי חברון להעלות לו מס חד-פעמי בסך חמישים אלף לירות.

זה היה סכום עצום שבני הקהילה בחברון, גם אם מאוד רצו בכך, לא יכלו לשלמו. דרישתו של הפחה הממה את העונמים מולו והמליים כמו נעתקו מפיהם.

הרשע לא הניח שום מקום לספקות בדבר רצינות כוונותיו. בור-במקום ציווה על משרתיו לאסור את ראשי הקהילה ולהכניסם לבית-הכלא, עד אשר ימצאו לו הסכום המלא שדרש. דבר הגזרה והמאסר נפוץ עד מהרה – והעיר חברון נבוכה.

חכמי הקהילה מיהרו לכנס את כל בני-עדתם לטכס עצה. בתוך כך קם אחד החכמים והחל מכה על חטא – "אשמים אנחנו, על שלא שעינו לבקשת חכמי ירושלים ולא סייענו להם במצוות פדיון שבויים. לכן באה עלינו הצרה הזאת. אין זאת אלא כי מן השמים נוהגים בנו 'מידה כנגד מידה'..."

בסופה של התכנסות הוחלט לגייס כל סכום אפשרי מן הקהילה ומחוצה לה.

מרבנים בשמחה

השמחה היא אחד מעקרונותיה החשובים של החסידות, עד שאי-אפשר לתאר חסיד בלי השמחה הנלווית אליו. מורנו הבעש"ט, ובעקבותיו כל מורי החסידות, שמו דגש רב לא רק על עבודת ה' מתוך שמחה, אלא תבעו שהחסיד יהיה שמח בכל אורחותיו ובכל מעשיו.

הרבי מהר"ש מליובאוויטש פירט רשימה של דברים ש'מתאימים' לחסיד, ולעומתם דברים ש'לא מתאימים' לו. בין הדברים אמר: "לחסיד מתאים – להיות בשמחה. לחסיד לא מתאים – להיות שרוי בעצבות". יש פתגם של החסידים הראשונים: "חסיד הוא כדור של שמחה וכדור של אש".

השגות בזכות השמחה

מסופר על בניו של אחד הגאונים הזקנים בדורות הראשונים של החסידות, שהתקברו לאור החסידות ונעשו חסידים. הם ניסו לקרב גם את אביהם לעולמה של החסידות, אך הוא לא נטה לכך. נכנסו הבנים אל רבנו הזקן בעל התניא ושאלו אם ימשיכו במאמציהם להשפיע על אביהם לקרבו לחסידות, או שהואיל והוא כבר זקן ועוסק בתורה ובעבודה, לא כדאי לבלבלו. שאל אותם הרבי אם יש לו שמחה של מצווה. ענו הבנים שבכל ערב סוכות, כשהם גומרים את בניין הסוכה, אביהם עומד על ספסל ומנשק את הסכך. אמר להם הרבי: "אם יש לו שמחה של מצווה, לא צריך לבלבלו להתחיל דרך חדשה".

מובן מאליו שאין השמחה 'חידוש' של שיטת החסידות. החסידות לא 'חידשה' דבר כלל, שכן התורה אינה זקוקה ל'חידושים'. החסידות רק הדגישה והאירה באורה המיוחד את היסודות הקיימים בתורה ובמצוותיה מאז ומעולם, ועל-ידי כך גם השמחה קיבלה את המקום הראוי לה.

בתנ"ך ובמאמרי חז"ל מדובר אין-ספור פעמים על הצורך בשמחה, על תועלתה ועל חשיבותה. די אם נציין את הפסוק הידוע מתהילים: "עבדו את ה' בשמחה". הרמב"ם, בהלכותיו, מפליג בשבחה של עבודת ה' הנעשית מתוך שמחה. גם מורי הקבלה אמרו דברים נפלאים בשבח השמחה. האריז"ל אמר שזכה לכל השגותיו הנעלות רק בזכות השמחה. הוא גם מפרש ברוח זו את הפסוק "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוהיך בשמחה ובטוב לבב", שנאמר ב'תוכחה'. לפי פירושו, ההדגשה היא על ה"בשמחה", לאמור: אמנם עבדת את ה' אלוהיך, אך לא עבדת אותו בשמחה, וזהו החטא.

אגב, רבנו הזקן שואל על כך: וכי רק משום העדר השמחה מתחייבת גלות לעם-ישראל? אלא הוא מסביר, שהשמחה בכוחה לבטל קטרוגים שמתעוררים מחמת חטאי ישראל, ועל-כן לו הייתה השמחה בשלמותה, היו הקטרוגים מסולקים.

השמחה – עדות לאהבה

ההמון מזהה לפעמים את השמחה עם קלות-ראש, ואין לך טעות גדולה מזו. השמחה היא עניין רציני ביותר – גם בשעה שהיא מתפרצת בריקוד סוער. החסידות מבחינה הבונה ברורה בין התהוללות, שהיא דבר רע ומזיק, לבין השמחה, שאין כמותה להביא לידי התעלות והזדככות.

שמחה אמיתית נובעת מאמונה איתנה באחדות האלוהית של הבריאה. הוא באה מהרגשת נוכחותו של הקב"ה בכל זמן ובכל מקום. גם ההכרה ש"כל מה שעושה הקב"ה, לטובה הוא עושה" – מולידה שמחה. היהודי המאמין בטוח, שהקב"ה ייטיב לו גם ב"טוב הנראה והנגלה"; כלומר, שגם בעיני בשר זה יהיה טוב גלוי.

השמחה בעבודת ה' מעידה שהאדם עושה את הדברים באהבה וברצון, ולא בכפייה ובחוסר-רצון. השמחה גם מקילה את הקשיים שכרוכים לפעמים בקיום התורה והמצוות. לכן חשוב כל-כך שעבודת ה' תהיה בשמחה, ובפרט בימי חודש אדר, שבהם "מרבנים בשמחה".

לאחר יממה של צום ותפילות מתוך כוונות וייחודים המסורים להם, חיברו החכמים נוסח מיוחד של בקשת רחמים. את הנוסח כתבו בכתב אשורי על מגילת קלף שאותה ביקשו לשלשל אל תוך מערת המכפלה.

באותם ימים הייתה הכניסה למערת-המכפלה אסורה על יהודים. הדרך

עם זה נקראו כל הגברים, הנשים והטף להרבות בתפילה ותחינה לפני מי שלב מלכים ושרים בידי.

בימים הבאים אפפו תחושת מתח ואווירת התעוררות את כל יהודי חברון. רבים מהם צמו והתענו; חכמי העדה ומנהיגיה ניסו להעביר את רוע הגזרה בדרכיהם-שלהם.

היחידה להחזיר את המגילה פנימה, אל מקום קברי האבות, הייתה על-ידי מתן שוחד לשומר המערה. ואמנם לאחר שזה קיבל מטבע הגון, הגיעה המגילה עם בקשת הרחמים ליעדה.

התאריך הסופי שקצב הפחה לתשלום הכסף היה י"ד בטבת. הוא הודיע כי אם עד אז לא תתמלא תביעתו, ימכור את כל בני הקהילה לעבדים וכך ישיג את הכסף הדרוש לו.

ליל י"ד בטבת באו כל בני הקהילה והתכנסו בבית-הכנסת. במצוות החכמים נסגרו הדלתות והחלונות. החכמים עוררו את צאן-מרעיתם לחזור בתשובה שלמה. לאחר מכן אמר הקהל כולו 'סליחות'.

בלילה נדדה שנת הפחה. את ראשו העסיקו המחשבות על הצפוי להתרחש ביום המחרת. הוא לא יכול להירדם מהמחשבה על הסכום האגדי שהוא עתיד לקבל מיד היהודים. לפתע קם ממיטתו והחל לשוטט בחדרי מעונו. הוא נכנס לחדר האוצר ומישש בידיו שק מלא דינרי זהב. "בקרוב", אמר בליבו, "יגדל הוני כפל-כפליים מכספי היהודים..."

אחר-כך גברה עליו עייפותו והוא נרדם. בחלומו ראה שלוש דמויות הדורות. הדמויות נכנסות פנימה אל תוך ביתו, פוסעות בצעדים מדודים לעבר שק הדינרים, נוטלות אותו עממן ונעלמות כלעומת שבאו. הפחה הנחרד פותח בזעקות שבר ו...מתעורר.

כל אותו לילה לא פסקו יהודי חברון מלהתפלל ומלהתחנן. לפנות בוקר, קודם שהפציע השחר, נשמעה לפתע נקישה על דלת בית-הכנסת. הדלת נפתחה ולתדהמת היהודים שפתחוה ראו מולם שק מלא דינרי זהב. משתוממים הביטו יהודי חברון בשק הדינרים שהונח לפתחם על-ידי יד נעלמה.

שעה קלה לאחר מכן התייצב הפחה בכבודו ובעצמו בשערי בית-הכנסת, ותבע את חמישים אלף הלירות. היהודים הנרגשים הושיטו לעברו את שק הדינרים, אותו שק שבמרידי מישש רק כמה שעות קודם-לכן, הוא השק שניטל על-ידי שלוש הדמויות מן החלום.

באותו רגע הבין גם הפחה כי אלוהי היהודים שעה שוב לתפילותיהם ועשה להם נס. "כן, כן", גמגם הפחה, "יודע אני כיצד הגיע שק זה אליכם. אבותיכם – אברהם, יצחק ויעקב – ביקרו הלילה בבית..."

י"ד בטבת, היום שבו היו עתידים יהודי חברון להימכר לעבדים – נהפך להם לששון ולשמחה וליום טוב ונקבע לדורות כ"פורים חברון".

חסיד בביתו וחסיד בחזנותו

שואלים אותי מה אני מבקש מהם לעשות. לכל אחד אני אומר מה שהשגחה העליונה שמה באותו רגע בפי. לאחד אני אומר תתחיל להניח תפלין; לשני אני מציע להקפיד יותר על כשרות, וכיוצא בזה."

'אני מאמין', באותה מנגינה

ההופעה שנחרתה יותר מכול בליבו של הלפגוט היא זו שנערכה בשנת תשנ"ח, בבית-הכנסת 'ריקה שטרסה' בברלין, לציון שישים שנה לליל הבדולח. "מולי כאלפיים יהודים. עשרות מצלמות מעבירות את השידור לכל גרמניה ולעולם כולו. על הבימה לצידי הקאנצלר שרדר, נשיא גרמניה ראו והנשיא היוצא הרצוג, וכל שאר צמרת המדינה.

"המנחה מבקש מכולם לעמוד על רגליהם ואני – אברך צעיר, כבן עשרים ושמונה, חובש כובע חסידי עגול, לובש מעיל ארוך ומכנסים בגרביים – קם לשיר 'אני מאמין' בביאת המשיח, באותה מנגינה שהושרו המילים האלה בדרך לאושוויץ. רבים בקהל הזילו דמעה וגם אני התרגשתי מאוד. את הרגעים האלה לא אוכל לשכוח לעולם."

הלפגוט: חזנות כשליחות

הארבור במיאמי, בהנהגת שליח חב"ד הרב שלום-בער ליפסקר. "במהלך הופעותיי בעולם אני מרבה לפגוש את שליחי חב"ד ומתוך כך למדתי רבות על צדדים פחות מוכרים בחב"ד. אנשים מכירים את חב"ד בעיקר מן ההיבט של עסקנות ציבורית, ואני התודעתית לצדדים הפנימיים יותר, של התוכן החסידי העמוק ושל מסירות-הנפש", אומר הלפגוט.

גם בהופעותיו של הלפגוט הוא רואה מימד של שליחות ושל קירוב לבבות. "יושבים אנשים שאינם שומרי מצוות, לפעמים אפילו רחוקים מאוד מחיי יהדות, ובוכים כתינוקות. לא פעם נוגשים אלי אנשים בסוף הופעה ובמחווה של הערכה עמוקה

כנים אותו "משה קוביצקי של זמננו". הוא מבוקש בקהילות גדולות בכל העולם וחזנים לא-מעטים חוששים להופיע לצידי על בימה אחת, פן יאפיל עליהם בקולו. זהו החזן ר' יצחק-מאיר הלפגוט. בסך-הכול בן שלושים וחמש וכבר כבש את הלבבות בקולו החם והנעים לאוזן וביכולתו הביצועית הבלתי-ירגילה.

הלפגוט, תושב אשדוד ואב לשישה, הוא בן למשפחות חסידי גור מצד שני הוריו ("עד הרבי מקוצק"), שנולד וגדל בתל-אביב. בצעירותו דבק בחזנים יצחק אשל ושמואל-ברוך טאוובה, שרידי עולם החזנות מן הדור הקודם (שניהם בני תשעים ויותר, עד מאה ועשרים).

ברכה ועידוד

"מילדות נמשכתי לחזנות, אבל אף פעם לא חשבתי להיות חזן", אומר הלפגוט. משהתבגר, החל לעבור לפני התיבה כבעל-תפילה. התפילות משכו אליהן קהל, והשמועה על העילוי החדש יצאה למרחקים.

"אף-על-פי שבמסורת של חסידות גור לא תפסה החזנות אף-פעם מקום חשוב, דווקא הרבי הקודם מגור, בעל ה'פני מנחם', עודד אותי לפתח כישרון זה שקיבלתי מאת ה'. כשהגיעה אליי ההצעה לשמש חזן של הקהילה היהודית בפרנקפורט, בירכני הרבי, ואף ראה בכך תרומה לפיתוח חיי היהדות שם."

בוכים כתינוקות

כשבע שנים שימש חזן הקהילה בפרנקפורט. בשנים האחרונות הוא החזן הראשי של בית-הכנסת בבל-

קבוצת גפן - המבטחת של הציבור הדתי

ביטוח רפואי משפחתי פרטי (חובה זהב) ביטוח משכנתא במחיר הזול ביותר ביטוח רכב מיוחד לציבור הדתי (חובה וצד ג') חסכונות לילדים * ביטוחי שיניים מהיום להיום אובדן כושר עבודה * ביטוחי חיים ועוד ועוד...

מאמינים בביטוח כהלכה
1800-39-33-39

רשת גני חב"ד
להתחיל את החיים
ברגל ימין

מאות גני-ילדים מעולים, בכל רחבי הארץ, ממתינים לילדיכם

מוקד ארצי (24 שעות ביממה):

1700 700 358

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

מנהג 'מחצית השקל'

שאלה: כמה צריך לתת "זכר למחצית השקל"?

תשובה: בזמן בית-המקדש הייתה מוטלת מצוות-עשה על כל איש ישראל, מעשרים שנה ומעלה (ויש מחייבים מנן י"ג ומעלה), לתת מחצית השקל בכל שנה, לצורך קרבנות-ציבור. במסכת סופרים ובתשובות הגאונים מוזכר מנהג לתת לצדקה בחודש אדר זכר למחצית השקל.

מימי מהר"ם מורטנבורג ותלמידיו נהגו באשכנז לתת "שלוש מחציות", מכיוון שבפרשת שקלים נאמר שלוש פעמים 'תרומה' (או "מחצית השקל"). מנהג זה מובא הלכה למעשה בהגהת הרמ"א בשולחן-ערוך, וכן נהוג בקהילות האשכנזים.

בארץ-ישראל בתקופת המנדט לא היה מטבע של 'מחצית', ולכן נתנו חצאי דולר (וכדי לאפשר לקהל לתת מחציות, הניחו הגבאים חצאי דולר בקעריות הצדקה, והמתפללים 'קנו' אותם בתמורה לכשהי ונתנו אותם לצדקה). כיום יש לתת בארץ שלושה מטבעות של חצי שקל.

סרטים חינוכיים ומרתקים לילדים

המתנה המושלמת

עכשיו במבצע מהסרטים!

משווק ע"י גרינטק שיווק

טל' 1-700-704120

בגד לילי
את המספחה שלי
חס וקר
כולנו ידידים

חדש!!!

סדרת סבא הושע

טל' בי.א.י.